

(2) De majorarea prevăzută la alin. (1) beneficiază și personalul din unitățile sanitare ale cărui salarii de bază sunt stabilite în funcție de coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele nr. V/3 — V/6 sau V/8 — V/12 din Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

Ministrul sănătății,
Ion Victor Bruckner

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 1998.
Nr. 34.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea anexei nr. 1 și a anexei nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor taxe indirecte

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor taxe indirecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 29 decembrie 1997, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile nr. 9—11 din anexa nr. 1 vor avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Denumirea produsului și a grupei de produse	U.M.	Acciza (ECU/U.M.)
C. Produse petroliere			
9.	Benzină premium, regular și normală	tonă	85
10.	Benzină fără plumb	tonă	80
11.	Motorină auto (combustibil pentru motoare Diesel)	tonă	45“

2. Cuprinsul anexei nr. 3 va fi următorul:

„Nr. crt.	Denumirea produsului și a grupei de produse	U.M.	Impozitul (ECU/U.M.)
1.	Țitei	tonă	4
2.	Gaze naturale	1.000 m ³	7,5

Impozitul la țiteiul și la gazele naturale din producția internă se datorează pentru cantitățile livrate, exclusiv cantitățile livrate cu titlu de redevență.“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul industriei și comerțului,
Mircea Ciumara

București, 30 ianuarie 1998.
Nr. 35.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. h) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În condițiile prezentei legi, sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare, pentru susținerea de activități fără scop lucrativ, desfășurate de către una dintre părți, denumită *beneficiarul sponsorizării*.

(2) Existența și conținutul contractului de sponsorizare se dovedesc prin forma scrisă a acestuia, în care se vor specifica obiectul contractului, valoarea contractului, durata, termenele și obligațiile părților.

(3) În condițiile prezentei legi, mecenatul este un act de liberalitate prin care o persoană fizică sau juridică, numită *mecena*, transferă, fără obligație de contrapartidă directă sau indirectă, dreptul său de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare către o persoană fizică, ca activitate filantropică cu caracter umanitar, pentru desfășurarea unor activități în domeniile: cultural, artistic, medico-sanitar sau științific—cercetare fundamentală și aplicată.

(4) Existența și conținutul actului de mecenat se dovedesc prin formă autentică, în care se vor specifica obiectul, durata și valoarea acestuia.

(5) În cazul sponsorizării sau mecenatului, constând în bunuri materiale, acestea vor fi evaluate, prin actul juridic încheiat, la valoarea lor reală din momentul predării către beneficiar.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Persoanele fizice sau juridice din România nu pot efectua activități de sponsorizare sau de mecenat din surse obținute de la buget.“

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Poate fi beneficiar al sponsorizării:

a) orice persoană juridică fără scop lucrativ, care desfășoară sau urmează să desfășoare o activitate în domeniile: cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific—cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice;

b) instituțiile și autoritățile publice, inclusiv organele de specialitate ale administrației publice, pentru activitățile prevăzute la lit. a);

c) de asemenea, pot fi sponsorizate, în condițiile prezentei legi, emisiuni ori programe ale organismelor de tele-

viziune sau radiodifuziune, precum și cărți ori publicații din domeniile definite la lit. a);

d) orice persoană fizică a cărei activitate într-unul dintre domeniile prevăzute la lit. a) este recunoscută de către o persoană juridică fără scop lucrativ sau de către o instituție publică, ce activează constant în domeniul pentru care se solicită sponsorizarea.

(2) Poate fi beneficiar al mecenatului orice persoană fizică, fără obligativitatea de a fi recunoscută de către o persoană juridică fără scop lucrativ sau de către o instituție publică, care necesită un sprijin în domeniile prevăzute la art. 1 alin. (3).“

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Sponsorul ori beneficiarul are dreptul să aducă la cunoștință publicului sponsorizarea prin promovarea numelui, a mărcii sau a imaginii sponsorului.

(2) Sponsorul ori beneficiarul este obligat să aducă la cunoștință publicului sponsorizarea într-un mod care să nu lezeze, direct sau indirect, activitatea sponsorizată, bunele moravuri sau ordinea și liniștea publică.

(3) Denumirile publicațiilor, titlurile cărților și ale emisiunilor de radio și televiziune sponsorizate trebuie anunțate ca atare.

(4) Anunțurile vor fi formulate astfel încât să reiasă clar acțiunea de sponsorizare și vor fi aduse la cunoștință publicului, în mod gratuit, de către beneficiarul sponsorizării.

(5) În cadrul activităților de sponsorizare sau de mecenat se interzice ca sponsorul, mecena sau beneficiarul să efectueze reclamă sau publicitate comercială, anterioară, concomitentă sau ulterioară în favoarea acestora sau a altor persoane.“

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Facilitățile prevăzute în prezenta lege nu se acordă în cazul:

a) sponsorizării reciproce între persoane fizice sau juridice;

b) sponsorizării efectuate de către rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv;

c) sponsorizării unei persoane juridice fără scop lucrativ de către o altă persoană juridică care conduce sau controlează direct persoana juridică sponsorizată.“

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Prevederile art. 6 se aplică și persoanelor fizice sau juridice care efectuează acte de mecenat.“

7. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Persoanele fizice sau juridice române, care efectuează sponsorizări în domeniile prevăzute la art. 4, beneficiază de reducerea bazei impozabile cu echivalentul sponsorizărilor, dar nu mai mult de:

a) 10% din baza impozabilă pentru sponsorizări în domeniile: cultură, artă, învățământ, sănătate, asistență și servicii sociale, acțiuni umanitare, protecția mediului;

b) 8% din baza impozabilă pentru sponsorizări în domeniile: educație, drepturile omului, știință—cercetare fundamentală și aplicată, filantropic, de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice, sport — cu excepția fotbalului;

c) 5% din baza impozabilă pentru sponsorizări în domeniile: religios, social și comunitar, reprezentarea intereselor asociațiilor profesionale, fotbal.

(2) Persoanele fizice sau juridice române, care efectuează acte de mecenat în condițiile prezentei legi, beneficiază de reducerea bazei impozabile cu echivalentul acestora, dar nu mai mult de 10% din baza impozabilă.

(3) Totalitatea reducerilor aplicate bazei impozabile pentru sponsorizările efectuate potrivit alin. (1), cumulate cu cele aferente actelor de mecenat, nu poate depăși 10% din venitul sau din profitul impozabil, după caz.

(4) Persoanele fizice sau juridice străine, care datorează statului român, conform legislației în vigoare, un impozit pentru un venit realizat în România și care efectuează sponsorizări sau acte de mecenat, beneficiază, de asemenea, de reducerea bazei impozabile cu echivalentul în lei al sponsorizării sau al actului de mecenat, calculat la cursul de schimb valutar al zilei, la data efectuării transferului de proprietate, în aceleași cote aplicate persoanelor fizice sau juridice române, conform alineatelor precedente.“

8. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Sumele primite din sponsorizare sau mecenat sunt scutite de plata impozitului pe venit.

(2) Aceeași prevedere se aplică și bunurilor materiale primite prin sponsorizare sau mecenat, potrivit prezentei legi.“

9. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Nu beneficiază de facilitățile prevăzute în prezenta lege sponsorul care, în mod direct sau indirect, urmărește să direcționeze activitatea beneficiarului.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu înlătură dreptul părților de a încheia, potrivit legii, acte juridice afectate de sarcină, dacă prin acestea nu se direcționează ori nu se condiționează activitatea beneficiarului.“

10. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Contestațiile privind acordarea sau neacordarea facilităților prevăzute în prezenta lege se soluționează conform prevederilor Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiunilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor.“

11. Articolele 14, 15 și 16 se abrogă.

Art. II — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul Culturii, Ministerul Cercetării și Tehnologiei, Ministerul Sănătății, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și Ministerul Educației Naționale vor emite instrucțiuni de aplicare a acesteia, ce vor fi avizate de Ministerul Finanțelor.

Art. III — Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare cu data de întâi a lunii următoare publicării acesteia în Monitorul Oficial al României. Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, orice dispoziții contrare se abrogă.

Art. IV — Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministerul tineretului și sportului,
Crin Antonescu

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Bujor Bogdan Teodoriu

Ministrul sănătății,
Ion Victor Bruckner

p. Ministrul apelor,
pădurilor și protecției mediului,
Viorel Raicu,

secretar de stat

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

p. Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Iuliu Bara,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 47/1997

privind impunerea unor venituri, realizate din România, de persoanele fizice și juridice nerezidente

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. a) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

Art. I. — Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 47/1997 privind impunerea unor venituri, realizate din România, de persoanele fizice și juridice nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 30 august 1997 și aprobată prin Legea nr. 180/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 10 noiembrie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (3) partea introductivă va avea următorul cuprins:

„(3) În sensul prezentei ordonanțe, termenii *nerezident, dobânzi, comisioane, redevențe, venituri obținute din jocuri de noroc* se definesc astfel:”

2. Articolul 1 alineatul (3) litera b) va avea următorul cuprins:

„b) *dobânzi* înseamnă veniturile provenite din titlurile de creanță de orice natură, însoțite sau neînsoțite de garanții ipotecare, veniturile aferente efectelor publice, titlurilor de creanță sau obligațiunilor, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni, precum și plățile de natura dobânzilor în cazul contractelor de leasing;”

3. Articolul 1 alineatul (3) se completează cu litera e), care va avea următorul cuprins:

„e) *venituri obținute din jocuri de noroc* înseamnă premii sau orice câștiguri în bani și/sau în natură, acordate participanților de orice societate comercială înregistrată legal în România și autorizată pe bază de licență să organizeze și să exploateze jocuri de noroc, fără deducerea cheltuielilor efectuate pentru obținerea acestora.”

4. Articolul 2 alineatul (1) literele f), g) și h) vor avea următorul cuprins:

„f) 20% în cazul veniturilor plătite nerezidenților pentru activități artistice, distractive sau sportive, desfășurate în mod independent, al veniturilor realizate din organizarea de concursuri, precum și al veniturilor plătite oamenilor de litere, artă și știință, nerezidenți, ca urmare a activităților de acest gen desfășurate în mod independent pe teritoriul României;

g) 10% în cazul premiilor în bani și/sau în natură, acordate la concursurile internaționale organizate în orice domeniu, altele decât cele plătite cu titlu de salarii, și în

cazul veniturilor obținute din jocuri de noroc de către jucători, persoane fizice nerezidente, pentru sumele ce depășesc 5.000.000 lei; valoarea de 5.000.000 lei se referă la veniturile obținute de un jucător de la același organizator de jocuri într-o singură zi de joc;

h) 1% în cazul dobânzilor plătite de societățile bancare înregistrate în România pentru depozitele nerezidenților.”

5. Articolul 4 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Sumele reținute potrivit art. 2 constituie impozit definitiv și se varsă la bugetul de stat în aceeași zi în care s-a efectuat plata venitului supus impunerii conform prezentei ordonanțe, avându-se în vedere cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, în ziua precedentă celei în care se efectuează plata impozitului reținut către bugetul de stat, cu următoarele excepții privind termenul de vărsare:

— sumele reținute ca impozit, potrivit art. 2 alin. (1) lit. g), de către unitățile care acordă premii și câștiguri se varsă la bugetul de stat în termen de 5 zile de la data acordării acestora;

— sumele reținute ca impozit, potrivit art. 2 alin. (1) lit. h), de către societățile bancare se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare plății dobânzilor.”

6. Articolul 11 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În situația în care există convenții pentru evitarea dublei impunerii, sunt aplicabile prevederile din acele convenții, coroborate cu prevederile art. 3.”

7. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16 — Pentru veniturile ce se încasează de către nerezidenți după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, ca urmare a unor contracte încheiate anterior, se vor aplica prevederile acesteia.”

Art. II. — Modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță se aplică începând cu data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 47/1997 privind impunerea unor venituri, realizate din România, de persoanele fizice și juridice nerezidente, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind acreditarea și infrastructura pentru evaluarea conformității

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. i) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, precum și în scopul de a promova acreditarea organismelor și laboratoarelor, în conformitate cu practica europeană, și de a crea condițiile pentru participarea României la Acordul european privind evaluarea conformității,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță stabilește principiile de bază și cadrul organizatoric al acreditării organismelor și laboratoarelor.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii sunt definiți după cum urmează:

A. Termeni a căror definiție este prevăzută în standardele naționale menționate în anexa la prezenta ordonanță, care face parte integrantă din aceasta:

a) *certificare* — procedura prin care o terță parte dă o asigurare scrisă că un produs, proces sau serviciu este conform cu condițiile specificate;

b) *conformitate* — îndeplinirea de către un produs, proces sau serviciu a condițiilor specificate;

c) *evaluarea conformității* — orice activitate al cărei obiect este de a determina în mod direct sau indirect faptul că sunt îndeplinite condițiile specificate;

d) *certificarea conformității* — acțiune a unei terțe părți care dovedește existența încrederii adecvate că un produs, proces sau serviciu corespunzător identificat este în conformitate cu un anumit standard sau cu un alt document normativ;

e) *auditul calității* — examinare sistematică și independentă în scopul de a determina dacă activitățile referitoare la calitate și rezultatele aferente satisfac dispozițiile prestabilite, precum și dacă aceste dispoziții sunt implementate efectiv și sunt corespunzătoare pentru realizarea obiectivelor;

f) *reglementare* — document care conține reguli cu caracter obligatoriu și care este adoptat de către o autoritate;

g) *reglementare tehnică* — reglementare care prevede condiții tehnice, fie în mod direct, fie prin referire la un standard, la o specificație tehnică, la un cod de bună practică sau care preia integral conținutul acestora;

h) *trasabilitate* — capacitatea de regăsire a istoricului, a utilizării sau a localizării unei entități prin identificări înregistrate; atunci când este asociat etalonării, termenul racordează echipamentele de măsurare la etaloanele naționale sau internaționale, la etaloanele primare, la constantele sau proprietățile fizice fundamentale sau la materialele de referință.

B. Alți termeni:

a) *acreditare* — procedura prin care un organism ce are o anumită autoritate recunoaște oficial faptul că un organism sau o persoană este competentă să efectueze sarcini specifice;

b) *autoritate* — organul de specialitate al administrației publice centrale și locale sau organismul, respectiv reprezentantul acestuia, abilitat ca, în exercițiul autorității de stat, să ia măsuri obligatorii și să adopte reglementări în domeniul său de competență;

c) *domeniu reglementat* — domeniu în care punerea în circulație, pe piață, a produselor și serviciilor este reglementată prin legi și alte acte normative;

d) *domeniu nereglementat* — domeniu în care punerea în circulație, pe piață, a produselor și serviciilor nu este reglementată prin legi și alte acte normative;

e) *infrastructura pentru evaluarea conformității* — ansamblul organismelor care efectuează încercări, etalonări, certificări de produse, de sisteme ale calității, de personal, de sisteme de management al mediului, precum și inspecție;

f) *barieră tehnică* — barieră în calea comerțului, creată prin modificări ale specificațiilor tehnice naționale referitoare la produse sau prin măsuri cu efect echivalent;

g) *organism notificat* — laborator de încercări, de etalonare, organism de certificare sau organism de inspecție desemnat de către o autoritate pentru a efectua evaluarea conformității în domeniul reglementat;

h) *Acordul european privind evaluarea conformității* — acord care se încheie între Comunitatea Europeană și fiecare dintre țările asociate și care prevede recunoașterea

reciprocă de către acestea a rezultatelor aplicării procedurilor de evaluare a conformității.

Art. 3. — În România acreditarea se desfășoară în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, urmărind, în principal:

a) să confere încredere în competența tehnică, imparțialitatea și integritatea organismelor și laboratoarelor care efectuează evaluarea conformității;

b) să contribuie la creșterea competitivității produselor și serviciilor, în contextul globalizării piețelor;

c) să contribuie la promovarea principiului liberei circulații a produselor și serviciilor;

d) să promoveze protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice, precum și a mediului înconjurător și apărarea intereselor consumatorilor.

Art. 4. — Principiile de bază ale acreditării sunt:

a) transparență și disponibilitate publică;

b) reprezentarea intereselor publice;

c) caracterul voluntar;

d) independență față de posibila predominare a oricăror interese specifice;

e) participarea organelor de specialitate ale administrației publice;

f) tratarea imparțială a contestațiilor;

g) armonizarea cu regulile acreditării europene și internaționale;

h) accesul liber la acreditare al tuturor solicitanților, fără discriminări;

i) asigurarea confidențialității și protecția secretului comercial;

j) aplicarea standardelor naționale din seria SR EN 45000, din seria SR EN ISO 9000 și din seria SR EN ISO 14000, precum și a acelor care vor mai fi adoptate în acest domeniu;

k) caracterul fără scop lucrativ al organismului național de acreditare.

Art. 5. — (1) Pe baza îndeplinirii criteriilor cuprinse în standardele de referință din anexă pot fi acreditate:

a) laboratoare de încercări;

b) laboratoare de etalonare;

c) organisme de certificare a produselor;

d) organisme de certificare a sistemelor calității;

e) organisme de certificare a personalului;

f) organisme de certificare a sistemelor de management al mediului;

g) organisme de inspecție.

(2) Pot fi acreditate organisme și laboratoare care desfășoară activități atât în domeniul reglementat, cât și în domeniul nereglementat.

CAPITOLUL II

Organismul național de acreditare din România

Art. 6. — În România organismul național de acreditare trebuie:

1. să fie o persoană juridică de drept privat, de interes public, având statut juridic de asociație fără scop lucrativ, în baza Legii nr. 21/1924, al cărei scop principal este să dezvolte acreditarea și certificarea conformității și să confere încredere în competența tehnică, imparțialitatea și integritatea organismelor și laboratoarelor acreditate;

2. să aplice principiile de bază ale acreditării, prevăzute la art. 4;

3. să aibă următoarele atribuții principale:

a) elaborarea și actualizarea regulilor acreditării în funcție de evoluția practicii europene și internaționale în acest domeniu;

b) stabilirea și aplicarea criteriilor de selectare a auditorilor/experti tehnici implicați în procesul de acreditare/supraveghere și a criteriilor de monitorizare a activității acestora;

c) acreditarea organismelor și laboratoarelor menționate la art. 5 alin. (1) și eliberarea certificatului de acreditare;

d) acordarea dreptului de utilizare a mărcii naționale de acreditare;

e) reprezentarea României în organizațiile de acreditare europene și internaționale;

f) dezvoltarea parteneriatului internațional în domeniul acreditării, al recunoașterii reciproce a acreditărilor și certificării conformității;

g) participarea la elaborarea reglementărilor privind protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice, precum și a mediului înconjurător și apărarea intereselor consumatorilor;

h) participarea la nivel național, european și internațional în procesul de elaborare a standardelor din domeniul său de activitate;

i) prestarea de servicii de instruire și transfer de cunoștințe în domeniul acreditării;

j) colectarea, prelucrarea, stocarea și diseminarea de informații privind acreditarea;

k) editarea, publicarea și difuzarea de documente privind acreditarea;

l) elaborarea și publicarea unui raport anual de activitate;

4. să păstreze înregistrări originale privind:

a) laboratoarele și organismele menționate la art. 5 alin. (1), care solicită acreditarea, precum și laboratoarele și organismele acreditate;

b) membrii organismului național de acreditare;

- c) comitetele tehnice de acreditare și membrii acestora;
- d) auditorii și experții implicați în acreditare.

5. să constituie și să pună la dispoziție publicului o colecție de ghiduri și alte documente naționale și internaționale referitoare la acreditare;

6. să asigure participarea echilibrată în activitatea de acreditare a reprezentanților autorităților interesate, producătorilor, sindicatelor, organizațiilor pentru apărarea intereselor consumatorilor, asociațiilor profesionale, organismelor și laboratoarelor acreditate și altele asemenea;

7. să stabilească, în conformitate cu standardele naționale de referință:

a) regulile pentru acordarea, menținerea, suspendarea și retragerea certificatului de acreditare a organismelor și laboratoarelor;

b) regulile privind tratarea reclamațiilor și a contestațiilor;

c) condițiile de utilizare a mărcii naționale de acreditare;

d) criteriile de selectare a auditorilor/expertilor implicați în acreditare;

8. să inițieze, să propună și să stimuleze organizarea încercărilor comparative interlaboratoare.

9. să îndeplinească orice alte atribuții prevăzute în alte acte normative, în legătură cu scopul său principal.

Art. 7. — (1) Prevederile art. 6 trebuie să fie cuprinse în statutul organismului național de acreditare.

(2) De asemenea, statutul trebuie să respecte celelalte prevederi din prezenta ordonanță, precum și orice alte dispoziții obligatorii, potrivit legilor în vigoare, și să prevadă și următoarele:

A. poate fi membru al organismului național de acreditare, cu aprobarea adunării generale, orice persoană juridică care este de acord cu statutul său și dorește să susțină realizarea scopului acestuia;

B. adunarea generală a membrilor organismului național de acreditare este structurată în colegii, după cum urmează:

a) *Colegiul organismelor acreditate*, care poate cuprinde laboratoare și organisme de certificare și de inspecție acreditate, precum și organizații fără scop lucrativ ale acestora;

b) *Colegiul beneficiarilor*, care poate cuprinde persoane juridice care sunt interesate să beneficieze de serviciile organizațiilor din *Colegiul organismelor acreditate* sau au interes în acreditare, cum sunt agenți economici, inclusiv întreprinderi mici și mijlocii, organizații patronale, camere de comerț și industrie, organizații financiar-bancare și de asigurări, asociații profesionale, federații și confederații sindicale, instituții de învățământ, universități, centre de transfer tehnologic, de incubare și de inovare, de dezvoltare locală

și a întreprinderilor mici și mijlocii, precum și altele, inclusiv asociații fără scop lucrativ ale acestora;

c) *Colegiul consumatorilor*, care poate cuprinde organizații fără scop lucrativ de apărare a intereselor consumatorilor, ale persoanelor cu handicap, a drepturilor omului, din domeniul protecției mediului și altele asemenea;

C. proceduri de vot și de luare a deciziilor, cât și o structură a organelor de conducere și de administrare, care să asigure reprezentarea echilibrată a fiecărui colegiu, respectiv a intereselor reprezentate în acestea;

D. organismul național de standardizare este membru de drept al organismului național de acreditare, precum și al Consiliului de administrație al acestuia; reprezentantul organismului național de standardizare nu poate avea nici o altă funcție în Consiliul de administrație în afară de aceea de simplu membru al acestuia.

(3) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va elabora instrucțiuni privind statutul-cadru al organismului național de acreditare, precum și constituirea și înregistrarea acestuia ca asociație.

(4) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va lua măsuri pentru stimularea atragerii de membri ai organismului național de acreditare, corespunzător principiului de la art. 4 lit. d).

CAPITOLUL III

Relațiile autorităților cu organismul național de acreditare

Art. 8. — (1) În domeniul reglementat, competența organismelor de certificare, a laboratoarelor de încercări și etalonare și a organismelor de inspecție este recunoscută de către autorități, pe baza unui proces de evaluare. Pe această bază, organismele de certificare, de inspecție și laboratoarele de încercări și de etalonare sunt desemnate ca organisme notificate.

(2) Organismele notificate pot solicita organismului național de acreditare să fie acreditate.

(3) Autoritățile pot solicita, după caz:

a) organismelor notificate;

b) organismelor de certificare și de inspecție, precum și laboratoarelor, care desfășoară activități în domeniul reglementat,

să fie acreditate de organismul național de acreditare.

(4) Organismul național de acreditare oferă autorităților informații și expertiză privind condițiile de notificare a organismelor, procedura de notificare și modul de fundamentare a deciziei de notificare.

(5) Organismul național de acreditare;

a) informează periodic autoritățile despre activitățile din domeniul acreditării și oferă expertiză, dacă este solicitat;

b) colaborează cu Institutul Național de Metrologie sau, după caz, cu organismul care păstrează etaloane naționale, în vederea asigurării trasabilității etaloanelor naționale față de cele internaționale, a transparenței și a disponibilității acestei trasabilități.

(6) În scopul transpunerii în legislația națională a directivelor Uniunii Europene, în cursul elaborării actelor normative privind protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice, precum și a mediului înconjurător și apărarea intereselor consumatorilor, autoritățile trebuie să solicite organismului național de acreditare observații, comentarii și propuneri.

(7) Reprezentanții autorităților care participă la activitățile de acreditare au același statut cu cel al celorlalte părți interesate.

(8) Autoritățile colaborează cu organismul național de acreditare în vederea constituirii de către acesta a bazei sale de date din domeniul acreditării și certificării.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 9. — (1) Ministerul Cercetării și Tehnologiei este abilitat să sprijine inițierea constituirii, în baza Legii nr. 21/1924, a unei asociații fără scop lucrativ, a cărei denumire este Asociația de Acreditare din România, prescurtat AARO, denumită în continuare *Asociația*, cu sediul în municipiul București, având ca principal scop dezvoltarea acreditării și certificării conformității, precum și conferirea de încredere în competența tehnică, imparțialitatea și integritatea organismelor și laboratoarelor acreditate.

(2) Este recunoscută ca organism național de acreditare Asociația care:

- îndeplinește condițiile de la alin. (1);
- are avizul favorabil al Ministerului Cercetării și Tehnologiei, potrivit art. 17 din prezenta ordonanță;
- este înregistrată ca persoană juridică, cu personalitate juridică, în conformitate cu Legea nr. 21/1924;
- respectă prin statut prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 10. — (1) Măsurile tranzitorii pentru aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe se stabilesc de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei, astfel încât Asociația să fie înregistrată ca asociație de drept privat, în conformitate cu Legea nr. 21/1924, și să-și poată îndeplini atribuțiile de organism național de acreditare începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În scopul de a iniția constituirea Asociației, Ministerul Cercetării și Tehnologiei pune la dispoziție acesteia, în folosință, cu titlu gratuit, pe bază de contract, un spațiu cu destinația de sediu social inițial, cu mobilierul aferent, în

București, str. Mendeleev nr. 21—25, sectorul 1. Contractul este valabil până la achiziționarea de către Asociație a unui alt sediu conform alin. (4) de mai jos, dată la care spațiul mai sus menționat se eliberează și se restituie Ministerului Cercetării și Tehnologiei.

(3) Ministerul Cercetării și Tehnologiei suportă din bugetul propriu, cu titlu de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, din programul de stimulare a inovării, menționat la art. 11, contravaloarea cheltuielilor de amenajare și întreținere, aferente spațiului pus la dispoziție Asociației, conform alin. (2), cheltuieli care se decontează pe bază de documente justificative.

(4) Ministerul Cercetării și Tehnologiei suportă în cursul anului 1998, din bugetul propriu, cu titlu de subvenții de la bugetul de stat, sau, după caz, din programul de stimulare a inovării, menționat la art. 11, contravaloarea unui sediu în București de circa 500 m².

(5) Ministerul Cercetării și Tehnologiei suportă din bugetul propriu, cu titlu de subvenții de la bugetul de stat, sau, după caz, din programul de stimulare a inovării, menționat la art. 11, o sumă de 2,5 miliarde lei, pentru completarea patrimoniului inițial al Asociației.

Art. 11. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate finanța, pe o perioadă de 2 ani, dezvoltarea instituțională a Asociației printr-un program de stimulare a inovării, aprobat prin ordin al ministrului și cuprins în Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare. Finanțarea poate fi continuată și după perioada inițială de 2 ani.

Art. 12. — (1) Sumele reprezentând cotizațiile pe care Asociația trebuie să le achite în calitate de membru sau afiliat al organizațiilor internaționale, europene și regionale de acreditare, se alocă prin bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei.

(2) Fondurile necesare participării la lucrările organismelor europene și internaționale de acreditare pot fi alocate prin bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei, la solicitarea Asociației, prin programul de stimulare a inovării menționat la art. 11.

Art. 13. — Acreditarea solicitată de către autorități pentru organismele menționate la art. 8 alin. (3) lit. a) și b) se efectuează pe bază de contracte care se încheie între Asociație și autoritățile respective.

Art. 14. — Pentru serviciile oferite, prevăzute la art. 6 pct. 3 lit. c)–d), i)–k) inclusiv, precum și pentru alte servicii prevăzute în statut, organismul național de acreditare are dreptul de a stabili și încasa, după caz, tarife.

Art. 15. — (1) În România organismul național de acreditare dobândește, de drept, exclusivitatea exercitării atribuțiilor prevăzute la art. 6 pct. 3 lit. a)–f) inclusiv.

(2) Organismul național de acreditare nu are dreptul să presteze servicii de certificare și inspecție, de încercări și de etalonare, precum și de consultanță pentru obținerea sau menținerea acreditării.

Art. 16. — Marca națională de acreditare constituie proprietatea exclusivă a organismului național de acreditare și se înregistrează la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci. Această marcă nu se concesiunează și nu poate face obiectul nici unei măsuri de executare silită.

Art. 17. — (1) Ministerul Cercetării și Tehnologiei este organul de specialitate al administrației publice centrale, care are rolul și responsabilitatea de a elabora și implementa politici și programe în domeniul standardizării, acreditării și al celorlalte infrastructuri ale calității, precum și cel sub a cărui autoritate intră, în sensul Legii nr. 21/1924, Asociația și scopul acesteia.

(2) Ministerul Cercetării și Tehnologiei acordă și retrage recunoașterea Asociației ca organism național de acreditare, în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Recunoașterea Asociației ca organism național de acreditare este valabilă atâta timp cât aceasta respectă prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 18. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, cu excepția prevederilor art. 9, 10, 17, 22 și 23, care intră în vigoare la data publicării ordonanței.

Art. 19. — (1) Certificatele de acreditare emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe rămân valabile pe durata specificată în acestea.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, contractele în curs de derulare, documentele depuse pentru acreditare, precum și arhiva de dosare și material documentar, aferente acreditării, se preiau de către Asociație de la Ministerul Cercetării și Tehnologiei, pe bază de protocol.

Art. 20. — (1) Legislația privind acreditarea, care este specifică unor domenii de activitate, în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe, își menține, în continuare, valabilitatea până la actualizarea ei în concordanță cu prevederile prezentei ordonanțe, dar nu mai târziu de data de 1 septembrie 1999.

(2) În termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va lua măsuri ca prevederile legale în vigoare, prin care se atribuie unor autorități din diferite domenii de activitate competența de acreditare a laboratoarelor și a organismelor de certificare și de inspecție, să fie armonizate și corelate cu prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 21. — În caz de lichidare, patrimoniul Asociației se preia de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei.

Art. 22. — Termenii și definițiile prevăzute la art. 2 se modifică, de drept, o dată cu modificarea standardelor naționale de referință menționate în anexă.

Art. 23. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe, Ministerul Cercetării și Tehnologiei emite ordine și instrucțiuni.

Art. 24. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

— art. 23 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 19 din 21 august 1992 privind activitatea de standardizare în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 august 1992, aprobată și modificată prin Legea nr. 11/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 167/1992 privind constituirea și funcționarea Sistemului național de certificare a calității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 21 aprilie 1992, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Bujor Bogdan Teodoriu

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

Directorul general al Institutului Român
de Standardizare,
Mircea Martiș

LISTA

standardelor naționale de referință

SR 10000-1	Principiile și metodologia standardizării. Termeni generali și definițiile lor privind standardizarea și activitățile conexe.
SR ISO 8402	Managementul calității și asigurarea calității. Vocabular.
Seria de standarde SR EN 45000	
Seria de standarde SR EN ISO 9000	
Seria de standarde SR ISO 14000	

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind activitatea de standardizare națională în România

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. i) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță stabilește principiile de bază și cadrul organizatoric al standardizării naționale.

Art. 2. — În România, activitatea de standardizare națională se desfășoară în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, urmărind în principal:

- a) îmbunătățirea calității vieții;
- b) obținerea unei economii globale de materiale, energie și efort uman;
- c) protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice, mediului înconjurător și apărarea intereselor consumatorilor;
- d) protecția consumatorilor, printr-un nivel de calitate al produselor și serviciilor adaptat necesităților și verificat corespunzător;
- e) recunoașterea internațională a produselor și serviciilor românești;
- f) promovarea rezultatelor consolidate ale științei și tehnologiei, ținând seama de gradul de dezvoltare al economiei;
- g) stabilirea unui sistem unitar de cerințe pentru certificarea conformității;
- h) înlăturarea barierelor tehnice din calea comerțului internațional;
- i) reprezentarea intereselor economiei naționale în activitățile de standardizare internaționale și europene.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii sunt definiți după cum urmează:

A. Termeni a căror definiție este prevăzută în standardul SR 10000-1;

a) *standardizare* — activitate specifică prin care sunt stabilite, pentru probleme reale sau potențiale, prevederi destinate unei utilizări comune și repetate, urmărind obținerea unui grad optim de ordine într-un context dat;

b) *standardizare națională* — standardizare care se desfășoară la nivelul unei anumite țări;

c) *standard* — document stabilit prin consens și aprobat de un organism recunoscut, care stabilește, pentru utilizări comune și repetate, reguli, prescripții sau caracteristici pentru activități sau rezultatele lor, în scopul obținerii unui grad optim de ordine într-un context dat;

d) *standard național* — standard care este adoptat de un organism național de standardizare și care este pus la dispoziția publicului;

e) *standard internațional* — standard care este adoptat de către o organizație internațională cu activitate de standardizare și care este pus la dispoziție publicului;

f) *standard european* — standard care este adoptat de către o organizație europeană cu activitate de standardizare și care este pus la dispoziție publicului;

g) *organism de standardizare* — organism cu activitate de standardizare, recunoscut la nivel național, regional sau internațional, care are ca principală funcție, în conformitate cu statutul lui, elaborarea și aprobarea sau adoptarea de standarde care sunt puse la dispoziție publicului;

h) *organism național de standardizare* — organism de standardizare la nivel național, care este împuternicit să devină membru național în organizațiile internaționale și regionale de standardizare corespunzătoare;

i) *program de standardizare* — plan de lucru al unui organism cu activitate de standardizare, conținând lista de teme care fac obiectul lucrărilor sale de standardizare;

j) *proiect de standard* — standard propus, în general disponibil pentru observații, vot sau aprobare;

k) *aplicarea unui standard* — utilizarea standardului în producție, comerț etc.;

l) *marca de conformitate* — marcă protejată, aplicată sau emisă pe baza regulilor unui sistem de certificare, indicând cu un grad suficient de încredere că produsul, procesul sau serviciul în cauză este conform cu un standard sau cu un alt document normativ specific;

m) *organism* — unitate de drept public sau privat, care are sarcini și competențe bine definite;

n) *specificație tehnică* — document care prescrie condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, proces sau serviciu.

B. Alți termeni:

a) *autoritate* — organul de specialitate al administrației publice centrale și locale sau organismul, respectiv, reprezentantul acestuia, abilitat ca, în exercițiul autorității de stat, să ia măsuri obligatorii și să adopte reglementări în domeniul său de competență;

b) *standard obligatoriu* — standard a cărui aplicare devine obligatorie prin efectul unei legi cu caracter general sau printr-o referință exclusivă dintr-o reglementare;

c) *reglementare* — document care conține reguli cu caracter obligatoriu și care este adoptat de către o autoritate;

d) *reglementare tehnică* — reglementare care prevede condiții tehnice fie în mod direct, fie prin referire la un standard, la o specificație tehnică, la un cod de bună practică sau care preia integral conținutul acestora.

Art. 4. — În standardizarea națională trebuie aplicate următoarele principii de bază:

a) elaborarea și aprobarea standardelor naționale pe baza consensului părților interesate;

b) transparență și disponibilitate publică;

c) reprezentarea intereselor publice;

d) caracterul voluntar al participării la activitatea de standardizare națională și al aplicării standardelor naționale;

e) accesul liber la elaborarea standardelor naționale pentru toate părțile interesate;

f) independența față de orice posibil interes specific predominant;

g) respectarea regulilor standardizării europene și internaționale;

h) caracterul fără scop lucrativ al organismului național de standardizare;

i) dezvoltarea standardizării naționale în corelare cu evoluția legislației.

CAPITOLUL II

Standardul național și aplicarea acestuia

Art. 5. — (1) Standardul național trebuie să conțină prevederi care să nu contravină legislației în vigoare.

(2) Standardul național se identifică prin aplicarea unei sigle care semnifică „standard român”. Sigla de identificare este SR.

(3) Sigla de identificare SR se aplică numai pe standardul național.

(4) Standardele internaționale și europene pot fi publicate în România ca standarde numai după adoptarea lor ca standarde naționale.

Art. 6. — (1) Aplicarea unui standard național are caracter voluntar.

(2) Aplicarea unui standard național poate deveni obligatorie, în totalitate sau în parte, pe întreg teritoriul, pe plan zonal sau pe plan local, numai printr-o reglementare tehnică adoptată de către o autoritate, în cazul în care considerente de ordin public, de protecție a vieții, a sănătății și a securității persoanelor fizice, a mediului înconjurător și de apărare a intereselor consumatorilor fac necesară o astfel de măsură.

CAPITOLUL III

Organismul național de standardizare din România

Art. 7. — În România organismul național de standardizare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. să fie o persoană juridică de drept privat, de interes public, având statut juridic de asociație fără scop lucrativ, în baza Legii nr. 21/1924, al cărei scop principal este de a dezvolta standardizarea națională, europeană, regională și internațională;

2. să aplice principiile de bază ale standardizării naționale, prevăzute la art. 4;

3. să aibă următoarele atribuții principale:

a) elaborarea și aprobarea, reconfirmarea, modificarea și anularea standardelor naționale, precum și adoptarea standardelor internaționale și a standardelor europene ca standarde naționale;

b) stabilirea principiilor și metodologiei standardizării naționale, în conformitate cu prevederile din prezenta ordonanță și cu regulile standardizării europene și internaționale, precum și dezvoltarea colaborării cu părțile interesate în standardizarea națională;

c) elaborarea și implementarea programului de standardizare națională;

d) reprezentarea României și participarea în organismele neguvernamentale internaționale și europene de standardizare, respectiv în Organizația Internațională de Standardizare (ISO), Comisia Electrotehnică Internațională (CEI), Comitetul European de Standardizare (CEN), Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică (CENELEC) și Institutul European de Standardizare pentru Telecomunicații (ETSI), precum și în oricare alt organism internațional sau regional de standardizare;

e) colaborarea în domeniul standardizării naționale cu organisme similare din alte țări;

f) editarea, publicarea și difuzarea standardelor naționale și a altor publicații din domeniul standardizării naționale;

g) colectarea, prelucrarea, stocarea și diseminarea de informații în domeniul standardizării naționale;

h) acordarea dreptului de utilizare a mărcilor naționale de conformitate cu standardele naționale, la cerere, pentru produsele și serviciile conforme cu standardele naționale, pe baza procedurilor proprii organismului național de standardizare sau, după caz, mandatarea de organisme de certificare pentru acordarea acestui drept;

i) efectuarea de operațiuni de import-export și comercializare de standarde, documentații și literatură de standardizare, cu respectarea prevederilor din convențiile internaționale sau bilaterale încheiate de organismul național de standardizare în acest sens;

j) prestarea de servicii de consultanță, expertiză, instruire, transfer de cunoștințe, asistență tehnică și altele asemenea în domeniul standardizării și al asigurării calității;

k) publicarea și implementarea regulilor privind aplicarea mărcilor de conformitate cu standardele internaționale și europene;

l) crearea unui climat favorabil aplicării standardelor naționale în economie și dezvoltării standardizării în România;

4. să elaboreze standarde naționale în cadrul comitetelor tehnice de standardizare constituite în diverse domenii de activitate;

5. să asigure, în cadrul comitetelor tehnice de standardizare, reprezentarea echilibrată a părților interesate, în mod deosebit a producătorilor, a distribuitorilor, a consumatorilor și a autorităților;

6. să constituie și să ordoneze sistematic colecția de standarde naționale și proiecte ale acestora, de standarde europene și internaționale și proiecte ale acestora, de standarde naționale din alte țări cât și de alte documente din domeniul standardizării;

7. să pună la dispoziția oricăror persoane interesate, la cerere, standardele și documentele menționate la punctul precedent;

8. să asigure, conform Acordului referitor la barierele tehnice din calea comerțului al Organizației Mondiale a Comerțului, la care România este parte, funcționarea punc-

tului de informare pentru standarde și reglementări tehnice și să pună la dispoziție oricăror persoane informații din baza de date a acestuia;

9. să stabilească, prin reguli de procedură, în principal, următoarele:

a) modul și condițiile de participare la standardizarea națională;

b) pregătirea și publicarea programelor de standardizare națională și de includere de noi teme în acestea;

c) publicarea proiectelor de standarde naționale și tratarea observațiilor în legătură cu acestea;

d) elaborarea și aprobarea, reconfirmarea, modificarea și anularea standardelor naționale;

e) modul de rezolvare a contestațiilor referitoare la elaborarea și aprobarea, reconfirmarea, modificarea și anularea standardelor naționale;

f) modalități de publicare a standardelor naționale;

g) înregistrarea standardelor naționale;

h) modul de participare la standardizarea europeană și internațională;

10. să publice, în scopul de a asigura informarea publică:

a) programul de standardizare națională;

b) lista proiectelor de standarde naționale;

c) data aprobării și data publicării standardelor naționale;

d) data anulării și modificării standardelor naționale;

e) actualizările și completările colecțiilor prevăzute la pct. 6;

f) alte informații relevante privind standardizarea națională;

11. să gestioneze fondul documentar național de standarde;

12. să îndeplinească orice alte atribuții prevăzute în alte acte normative, în legătură cu scopul său principal.

Art. 8. — (1) Prevederile art. 7 trebuie să fie cuprinse în statutul organismului național de standardizare.

(2) De asemenea, statutul trebuie să respecte celelalte prevederi din prezenta ordonanță, precum și orice alte dispoziții obligatorii potrivit legilor în vigoare și să prevadă următoarele:

A. poate fi membru al organismului național de standardizare, cu aprobarea adunării generale, orice persoană juridică care este de acord cu statutul său și dorește să susțină realizarea scopului acestuia;

B. adunarea generală a membrilor organismului național de standardizare este structurată în colegii, după cum urmează:

a) *Colegiul organismelor acreditate*, care poate cuprinde laboratoare și organisme de certificare și de inspecție acreditate, precum și organizații fără scop lucrativ ale acestora;

b) *Colegiul beneficiarilor*, care poate cuprinde persoane juridice care sunt interesate în standardizarea națională, cum sunt agenți economici, inclusiv întreprinderi mici și

mijlocii, organizații patronale, camere de comerț și industrie, organizații financiar-bancare și de asigurări, asociații profesionale, federații și confederații sindicale, precum și altele, inclusiv asociații fără scop lucrativ ale acestora;

c) *Colegiul consumatorilor*, care poate cuprinde organizații fără scop lucrativ de apărare a intereselor consumatorilor, ale persoanelor cu handicap, al apărării drepturilor omului, din domeniul protecției mediului și altele asemenea;

d) *Colegiul cercetării-dezvoltării și inovării*, care poate cuprinde instituții de învățământ, persoane juridice care au activitate preponderentă de cercetare-dezvoltare, centre de transfer tehnologic, de incubare și de inovare, de dezvoltare locală și a întreprinderilor mici și mijlocii, altele asemenea, precum și asociații fără scop lucrativ ale acestora.

C. proceduri de vot și de luare a deciziilor, cât și o structură a organelor de conducere și de administrare, care să asigure reprezentarea echilibrată a fiecărui colegiu, respectiv a intereselor reprezentate în acestea;

D. organismul național de acreditare este membru de drept al organismului național de standardizare, precum și al consiliului de administrație al acestuia; reprezentantul organismului național de acreditare nu poate avea nici o altă funcție în consiliul de administrație în afară de aceea de simplu membru al acestuia.

(3) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va elabora instrucțiuni privind statutul-cadru al organismului național de standardizare, precum și constituirea și înregistrarea acestuia ca asociație.

(4) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va lua măsuri pentru stimularea atragerii de membri ai organismului național de standardizare corespunzător principiului de la art. 4 lit. f).

CAPITOLUL IV

Relațiile autorităților cu organismul național de standardizare

Art. 9. — (1) Organismul național de standardizare elaborează și implementează programul de standardizare națională pe baza solicitărilor primite din partea autorităților și a altor părți interesate în standardizarea națională.

(2) Organismul național de standardizare:

a) colaborează cu autoritățile și introduce în programul de standardizare națională, în mod prioritar, solicitările acestora, în special cele referitoare la creșterea calității vieții, protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice, precum și a mediului înconjurător și apărarea intereselor consumatorilor;

b) informează autoritățile, în mod periodic, despre:

— stadiul elaborării și aprobării, reconfirmării, modificării și anulării standardelor naționale cuprinse, la solicitarea acestora, în programul de standardizare națională;

— activitatea de standardizare națională din domeniile reglementate de acestea;

c) participă, la solicitarea autorităților, la elaborarea actelor normative care au legătură cu standardizarea națională, în special a celor prin care sunt transpuse în legislația română directivele europene, sau transmite observații, comentarii sau propuneri în legătură cu acestea;

d) oferă consultanță și expertiză în domeniul standardizării, dacă este solicitat.

(3) Reprezentanții autorităților care participă la activitățile de elaborare și aprobare, reconfirmare, modificare și anulare a standardelor naționale au, în această calitate, aceleași drepturi și obligații cu cele ale celorlalte părți interesate.

(4) Autoritățile colaborează cu organismul național de standardizare în vederea constituirii, de către acesta, a bazei sale de date pentru standarde și reglementări tehnice.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 10. — (1) Ministerul Cercetării și Tehnologiei este abilitat să sprijine inițierea constituirii unei asociații fără scop lucrativ, a cărei denumire este Asociația de Standardizare din România, prescurtat ASRO, denumită în continuare *Asociația*, cu sediul în municipiul București, având ca principal scop dezvoltarea standardizării naționale, europene și internaționale.

(2) Este recunoscută ca organism național de standardizare Asociația care:

— îndeplinește condițiile de la alin. (1);

— are avizul favorabil al Ministerului Cercetării și Tehnologiei, potrivit art. 23 din prezenta ordonanță;

— este înregistrată ca persoană juridică, în condițiile legii;

— respectă prin statut prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 11. — Măsurile tranzitorii pentru aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe se stabilesc de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei în consultare cu Institutul Român de Standardizare, astfel încât Asociația să fie înregistrată ca asociație fără scop lucrativ de drept privat și să își poată îndeplini atribuțiile de organism național de standardizare începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 12. — (1) În scopul de a iniția constituirea Asociației, Ministerul Cercetării și Tehnologiei pune la dispoziția acesteia în folosință, pe bază de contract de închiriere, un spațiu cu destinația de sediu provizoriu în București, str. Mendeleev nr. 21—25, sectorul 1. Contractul este valabil până la achiziționarea de către Asociație a unui alt sediu, conform alin. (2), termen la care spațiul mai sus

menționat se eliberează și se restituie Ministerului Cercetării și Tehnologiei.

(2) Prin bugetul de stat pe anul 1998, se va aloca suma de 10 miliarde lei pentru Institutul Român de Standardizare în vederea cumpărării unui imobil necesar funcționării.

Art. 13. — (1) La intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, se transferă la Ministerul Cercetării și Tehnologiei, din alocările bugetare pentru Institutul Român de Standardizare pe anul 1998, sumele prevăzute pentru cele două luni ce urmează datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va utiliza sumele prevăzute și constituite conform alin. (1) în vederea finanțării cheltuielilor de funcționare și de personal ale Asociației în perioada de două luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Personalul preluat de către Asociație de la Institutul Român de Standardizare va fi salarizat, în respectiva perioadă de două luni, în același mod și la același nivel de salarizare ca în luna precedentă dizolvării acestuia, fără a exista, însă, obligația încadrării pe aceleași posturi cu cele ocupate înainte de dizolvare.

Art. 14. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate finanța, pe o perioadă de 3 ani, dezvoltarea instituțională a Asociației printr-un program de stimulare a inovării aprobat prin ordin al ministrului și cuprins în Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare. Finanțarea poate fi continuată și după perioada inițială de 3 ani.

Art. 15. — (1) Sumele reprezentând cotizațiile pe care Asociația trebuie să le achite în calitate de membru sau afiliat al organizațiilor internaționale, europene și regionale de standardizare, menționate la art. 7 pct. 3 lit. d) se alocă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei.

(2) Fondurile necesare participării la lucrările organismelor europene și internaționale de standardizare pot fi alocate prin bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei, la solicitarea Asociației, prin programul de stimulare a inovării menționat la art. 14.

Art. 16. — Elaborarea și aprobarea, reconfirmarea, modificarea și anularea standardelor naționale, solicitată de autoritățile publice, se finanțează atât prin programul de stimulare a inovării menționat la art. 14, cât și prin contracte care se încheie de Asociație cu autoritățile care au solicitări în domeniul standardizării naționale.

Art. 17. — Pentru serviciile oferite, prevăzute la art. 7 pct. 3 lit. f) — k) inclusiv, art. 7 pct. 7 și 8, precum și pentru alte servicii, organismul național de standardizare are dreptul de a stabili și încasa, după caz, tarife.

Art. 18. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Institutul Român de Standardizare și Centrul

Național de Formare, Consultanță și Management pentru Asigurarea Calității își încetează activitatea.

(2) Patrimoniul Institutului Român de Standardizare și cel al Centrului Național de Formare, Consultanță și Management pentru Asigurarea Calității trec în proprietatea Asociației.

(3) În termen de 30 de zile de la încetarea activității Institutului Român de Standardizare, Ministerul Cercetării și Tehnologiei va prelua, pe bază de protocol, prevederile bugetare, deschiderile de credite bugetare și execuția bugetară aferentă perioadei de funcționare în anul 1998 a Institutului Român de Standardizare.

Art. 19. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe contractele în curs de derulare, precum și orice obligații ce decurg din acorduri sau alte înțelegeri încheiate de Institutul Român de Standardizare sunt preluate de Asociație.

Art. 20. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe fondul documentar național al standardizării este preluat de la Institutul Român de Standardizare de către Asociație.

(2) În caz de lichidare a Asociației, fondul documentar național de standarde se preia de la Asociație de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei.

Art. 21. — În România organismul național de standardizare dobândește de drept exclusivitatea exercitării atribuțiilor de la art. 7 pct. 3 lit. a) — g) inclusiv.

Art. 22. — (1) Organismul național de standardizare beneficiază de protecția dreptului de autor în condițiile Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe.

(2) Reproducerea sau utilizarea integrală sau parțială a standardelor naționale sau a conținutului publicațiilor organismului național de standardizare prin orice procedeu (electronic, mecanic, fotocopiare, microfilmare etc.) este interzisă, dacă nu există, în prealabil, acordul scris al acestuia.

(3) Mărcile naționale de conformitate cu standardele naționale sunt proprietatea organismului național de standardizare, fiind înregistrate la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în condițiile stabilite prin dispozițiile legale.

Art. 23. — (1) Ministerul Cercetării și Tehnologiei este organul de specialitate al administrației publice centrale care are rolul și responsabilitatea de a elabora și implementa politici și programe în domeniul standardizării, acreditării și infrastructurilor calității, precum și cel sub a cărui autoritate intră, în sensul Legii nr. 21/1924, Asociația și scopul acesteia.

(2) Ministerul Cercetării și Tehnologiei acordă și retrage recunoașterea Asociației ca organism național de standardizare în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Recunoașterea Asociației ca organism național de standardizare este valabilă atâta timp cât aceasta respectă prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 24. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 10—12, 23, 26, 27 și 29, care intră în vigoare la data publicării acesteia.

Art. 25. — (1) Standardele naționale — SR și STAS — în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe își mențin valabilitatea până la modificarea sau anularea lor de către Asociație.

(2) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, dobândesc caracter voluntar standardele naționale cu caracter obligatoriu.

(3) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe, Institutul Român de Standardizare, prin publicațiile sale, va face cunoscută lista cu standardele naționale care își pierd caracterul obligatoriu, conform alin. (2) precedent. De asemenea, Ministerul Cercetării și Tehnologiei va publica, într-un ziar de largă circulație, această listă.

(4) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe, Institutul Român de Standardizare comunică autorităților lista cu standardele naționale care își pierd caracterul obligatoriu. Până la termenul prevăzut la alin. (2), autoritățile sunt obligate să aprobe și să facă cunoscute reglementări tehnice care să cuprindă prevederi din standardele respective, privind protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice a mediului înconjurător și a intereselor consumatorilor, dacă consideră necesară menținerea caracterului obligatoriu al aplicării prevederilor din standardele menționate la alin. (2).

Art. 26. — Termenii și definițiile prevăzute la art. 3 se modifică, de drept, o dată cu modificarea standardului național SR 10000-1.

Art. 27. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe, Ministerul Cercetării și Tehnologiei emite ordine și instrucțiuni.

Art. 28. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Cercetării și Tehnologiei preia de la Institutul Român de Standardizare toate responsabilitățile specifice unui organ de specialitate al administrației publice centrale referitoare la asistența tehnică externă în domeniu.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, coordonarea națională a programului PRAQ III — program regional pentru asigurarea calității — este preluată de la Institutul Român de Standardizare de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, contractele, obligațiile și acordurile care țin de calitatea de organ de specialitate al administrației publice centrale sunt preluate de la Institutul Român de Standardizare de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei.

Art. 29. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările ce decurg din prezenta ordonanță în bugetul de stat aferent anului 1998.

Art. 30. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

— Ordonanța Guvernului nr. 19/1992 privind activitatea de standardizare în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 august 1992, aprobată și modificată prin Legea nr. 11/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994;

— Hotărârea Guvernului nr. 224/1995 privind organizarea și funcționarea Institutului Român de Standardizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 20 aprilie 1995;

— Hotărârea Guvernului nr. 721/1992 privind înființarea Centrului Național de Formare, Consultanță și Management pentru Asigurarea Calității, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1997, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Bujor Bogdan Teodoriu
p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

Directorul general al Institutului Român
de Standardizare,
Mircea Martiș

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

Art. I. — Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, aprobată și modificată prin Legea nr. 73/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (2) litera d) va avea următorul cuprins:

„d) asociațiile și fundațiile, atunci când utilizează cel puțin 80% din veniturile obținute din orice sursă, în scopul realizării obiectivelor pentru care au fost autorizate, inclusiv cheltuielile pentru investiții și dotări, precum și cheltuielile de funcționare;“

2. Articolul 1 alineatul (2) se completează cu literele g) și h), cu următorul cuprins:

„g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate provizoriu, potrivit legii, pentru veniturile realizate din activitatea de învățământ, cu condiția utilizării acestora pentru baza tehnico-materială potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, cu modificările ulterioare;

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice potrivit prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, pentru veniturile obținute din activitățile economice care sunt utilizate pentru îmbunătățirea confortului și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune.“

3. Articolul 1 alineatul (3) se completează cu următorul text:

„Veniturile obținute din activități fără scop lucrativ, care nu sunt impozabile, includ: cotizațiile membrilor, contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților, taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare, donațiile și sumele sau bunurile primite prin sponsorizare, dobânzile și dividendele obținute din plasarea disponibilităților rezultate din asemenea venituri, veniturile din reclamă și publicitate, cu excepția celor realizate prin unitățile specializate în acest domeniu, veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole, veniturile din valorificarea bunurilor aflate în patrimoniul acestora.“

4. Articolul 2 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii care obțin venituri din activitatea barurilor de noapte și a cluburilor de noapte plătesc o cotă adițională de impozit de 22% asupra părții din profitul impozabil care corespunde ponderii veniturilor înregistrate din aceste activități în volumul total al veniturilor. Cota adițională de impozit o plătesc, de asemenea, persoanele fizice și juridice pentru veniturile proprii de aceeași natură, realizate în baza contractelor de asociere în participațiune.“

5. La articolul 4, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹), (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul livrărilor de bunuri mobile și al vânzării de bunuri imobile, în baza unui contract de vânzare cu plata în rate, precum și în cazul contractelor de leasing, valoarea ratelor scadente se înregistrează la venituri impozabile, la termenele prevăzute în contract.

(1²) Cheltuielile efectuate pentru realizarea bunurilor mobile livrate și a bunurilor imobile vândute în baza unui contract de vânzare cu plata în rate, precum și în cazul contractelor de leasing sunt deductibile la aceleași termene scadente prevăzute în contractele încheiate între părți, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a livrării.

(1³) La calculul profitului impozabil sunt deductibile:

a) contribuțiile pentru constituirea de fonduri cu destinație specială, reglementate prin legislația în vigoare;

b) veniturile, respectiv cheltuielile, rezultate din anularea datoriilor sau din încasarea creanțelor, după caz, ca urmare a transferului de acțiuni sau de părți sociale de la Fondul Proprietății de Stat, conform convenției.“

6. Articolul 4 alineatul (3) de completează cu literele f) — s), cu următorul cuprins:

„f) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora, taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă bunurilor și serviciilor folosite în scop personal sau predate cu titlu gratuit, taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma avantajelor în natură, precum și taxa pe

valoarea adăugată nedeductibilă, aferentă cheltuielilor de protocol care depășesc cota prevăzută de legislația în vigoare;

g) cheltuielile de delegare, de detașare și de deplasare în cadrul localității, în interesul serviciului, precum și cele pentru deplasări în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, care depășesc plafoanele prevăzute pentru salariații instituțiilor publice și ai regiilor autonome cu specific deosebit;

h) cheltuielile reprezentând valoarea ratelor în situația cumpărării de bunuri mobile și imobiliare în baza unui contract cu plata în rate;

i) cheltuielile de asigurare care nu privesc activele corporale și circulante ale contribuabilului;

j) discount-urile, remizele sau alte reduceri de preț acordate clienților, în cazul în care acestea nu sunt distinct înscrise în documentele de vânzare sau nu sunt prevăzute în contractele încheiate;

k) orice cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociaților;

l) cheltuielile cu perisabilitățile peste limitele legale. Aceste limite se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Industriei și Comerțului, a Oficiului pentru Protecția Consumatorului și cu avizul Ministerului Finanțelor;

m) sumele reprezentând contribuțiile organizațiilor cooperative de consum și de credit la uniunile în subordinea cărora se găsesc, potrivit prevederilor Legii nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperativei de consum și a cooperativei de credit, contribuțiile organizațiilor cooperative meșteșugărești, precum și contribuțiile la organizații neguvernamentale, peste prevederile legale;

n) sumele angajate în favoarea partenerului contractual, sub forma unor sume fixe sau cote procentuale raportate la venit, altele decât cele rezultate pe baza decontului întocmit la nivelul contractului de asociere în participațiune;

o) cheltuielile de conducere și cheltuielile de administrare înregistrate de un sediu permanent care aparține unei persoane fizice sau juridice străine, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte, care depășesc 3% din veniturile totale realizate în România;

p) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;

r) cheltuielile înregistrate de societățile agricole, constituite în baza Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, pentru dreptul de folosință a terenului agricol adus de membrii asociați peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractele încheiate în acest scop;

s) orice alte cheltuieli care nu sunt aferente realizării veniturilor.“

7. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Amortizarea activelor corporale și necorporale se face în concordanță cu prevederile legale în vigoare.

(2) Cheltuielile cu exploatarea zăcămintelor naturale, de natura decopertărilor, explorărilor, forărilor, dezvoltărilor, care nu se finalizează în obiective economice ce pot fi exploatate, se recuperează în următorii 5 ani din veniturile realizate din exploatare.

(3) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă la calculul profitului impozabil provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de până la 1% din rezultatul financiar din exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatării.“

8. Articolul 7 se abrogă.

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Pierderea anuală, declarată de contribuabil prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani. Recuperarea pierderilor se va efectua la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare.“

10. Articolul 18 alineatul (2) se abrogă.

11. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Pentru neplata la termen a impozitului pe profit se datorează majorări de întârziere, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare.“

12. Articolul 23 se abrogă.

13. Articolul 24 se abrogă.

14. Articolul 25 se abrogă.

15. Articolul 26 se abrogă.

16. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Obiecțiunile, contestațiile și plângerile formulate la actele de control sau de impunere ale organelor fiscale se soluționează conform dispozițiilor Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiunilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor.“

17. Capitolul V „Sancțiuni fiscale“ se abrogă.

18. Articolul 30 se completează cu alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii care, până la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, inclusiv, nu au început activitatea pentru care au fost autorizați potrivit statutului sau nu au efectuat cheltuieli de investiții în acest scop nu intră sub incidența alin. (1).“

19. La articolul 35, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) La propunerea Ministerului Finanțelor, Guvernul va aproba regimul constituirii, utilizării și deductibilității fiscale a provizioanelor agenților economici și ale societăților bancare.“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Art. II. — Prevederile pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 62/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, referitoare la sumele plătite pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare în interesul serviciului, se abrogă.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 73/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu actualizarea și renumerotarea corespunzătoare a textelor.

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Eugeniu Corneliu Gorcea,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 1998.
Nr. 40.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Taxele pentru procedurile legale de protecție a obiectelor proprietății industriale: invenții, mărci și indicații geografice, desene și modele industriale, respectiv a topografiilor circuitelor integrate, cele pentru menținerea în vigoare a titlurilor de protecție, precum și celelalte taxe în legătură cu protecția proprietății industriale se plătesc de către persoanele fizice și juridice române și străine în conținutul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, în cuantumul și la termenele prevăzute în anexele la prezenta ordonanță.

Art. 2. — Solicitantul sau titularul dreptului de proprietate industrială, care nu a preluat sau nu a transmis în

condițiile legale dreptul său până la data plății, plătește taxele prevăzute în anexe, după cum urmează:

a) 50% din fiecare taxă, dacă este agent economic cu cifra de afaceri a anului financiar anterior mai mică de 5 miliarde lei;

b) 25% din fiecare taxă, dacă este persoană fizică cu un venit brut mediu lunar pe ultimele 12 luni mai mic de patru ori decât câștigul mediu brut realizat pe economie, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică, în ultimele 12 luni;

c) 10% din fiecare taxă, dacă are și calitatea de autor cu un venit brut mediu lunar pe ultimele 12 luni mai mic de trei ori decât câștigul mediu brut realizat pe economie,

comunicat de Comisia Națională pentru Statistică, în ultimele 12 luni;

d) 5% din fiecare taxă, dacă are și calitatea de autor cu un venit brut mediu lunar pe ultimele 12 luni mai mic de două ori decât câștigul mediu brut realizat pe economie, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică, în ultimele 12 luni.

Art. 3. — Nu plătesc taxele prevăzute în anexe solicitantii și titularii protecției care sunt autori sau care nu au transmis și nu au dobândit de la o altă persoană drepturile de exploatare și care, la data plății, nu au venituri sau au un venit brut mediu lunar pe ultimele 12 luni mai mic de 0,5 ori decât câștigul mediu brut realizat pe economie, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică, în ultimele 12 luni.

Art. 4. — Reducerile prevăzute la art. 2, precum și scutițiile prevăzute la art. 3 se aplică, la data plății, pentru fiecare procedură în parte. Persoana care solicită acordarea reducerilor, respectiv a scutițiilor, trebuie să prezinte, la data plății, acte prin care să dovedească îndeplinirea condițiilor de acordare.

În cazul în care sunt mai mulți solicitanți sau titulari, aceștia beneficiază de reduceri sau de scutiții, dacă fiecare dintre aceste persoane îndeplinește condițiile prevăzute la art.2 sau, respectiv, la art. 3; în aceste cazuri, taxa cuvenită se va plăti în cuantum datorat de persoana care beneficiază de cea mai mică reducere.

Art. 5. — Cuantumul taxelor în lei prevăzute în anexe, precum și nivelul cifrei de afaceri prevăzut la art. 2 lit. a) pot fi actualizate anual, prin ordin al ministrului de stat sau, respectiv, al ministrului care coordonează activitatea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, cu avizul Ministerului Finanțelor, în funcție de evoluția cursului leu/dolar și, respectiv, de indicele de inflație, valabile la data de 1 noiembrie a fiecărui an. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, intră în vigoare începând cu prima zi a anului următor și este valabil pe întreg anul calendaristic.

Art. 6. — Sumele ce se cuvin Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci din taxele plătite de solicitantii și titularii străini pentru efectuarea procedurilor de protecție, pentru extinderea efectelor brevetului european și pentru menținerea în vigoare a titlurilor de protecție pe teritoriul României în baza unor convenții internaționale se plătesc în contul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, potrivit dispozițiilor acestor convenții.

Art. 7. — Persoanele fizice și juridice române, solicitanți sau titulari, plătesc în lei taxele prevăzute în prezenta ordonanță.

Persoanele fizice și juridice străine, care sunt solicitanți, titulari sau care au preluat un drept de proprietate industrială, plătesc în valută taxele datorate.

În cazul în care sunt mai mulți solicitanți sau titulari, atât români, cât și străini, taxele datorate în comun se plătesc în valută.

Art. 8. — Prețurile și tarifele pentru publicațiile și serviciile efectuate, potrivit dispozițiilor legale, de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci se stabilesc prin ordin al directorului general al acestuia.

CAPITOLUL II

Taxe pentru cereri și brevete de invenții

Art. 9. — Cuantumul și termenele de plată a taxelor pentru protecția invențiilor sunt cele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 10. — Prevederile art. 2 și 3 nu se aplică pentru procedurile prevăzute la pct. 8 și 15 din anexa nr. 1.

Art. 11. — Neplata taxelor de procedură în termenele prevăzute în anexa nr. 1 are drept consecință neefectuarea procedurii respective și luarea hotărârii de respingere a cererii de brevet sau de decădere a titularului din drepturile decurgând din brevet.

Art. 12. — Taxele de menținere în vigoare pentru anii de protecție până la eliberarea brevetului de invenție în temeiul Legii nr. 64/1991, inclusiv anul în care se eliberează acesta, se plătesc o dată cu taxa pentru eliberarea brevetului, în termenul prevăzut la pct. 20 din anexa nr. 1.

Pentru fiecare dintre anii următori anului eliberării brevetului, taxa pentru menținerea în vigoare a acestuia se plătește anual până la începerea anului de protecție respectiv.

Taxele anuale pentru un brevet extins se plătesc la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci pentru anii care urmează anului în care mențiunea eliberării brevetului european a fost publicată de către Oficiul European de Brevete.

Taxele de menținere în vigoare a brevetului de invenție, neplătite în termenele prevăzute la alin. 1 și 2, pot fi plătite ulterior, într-un termen de 6 luni, cu o majorare de 50%.

Neplata acestor taxe până la expirarea termenului prevăzut la alin. 4 are drept urmare decăderea titularului din drepturile decurgând din brevet. Decăderea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Art. 13. — O dată cu plata taxei de revalidare a brevetului de invenție, titularul acestuia este obligat să plătească și taxa de menținere în vigoare, prevăzută la pct. 20 din anexa nr. 1, datorată pentru perioada pentru care nu s-a făcut plata. Revalidarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Taxe pentru înregistrarea mărcilor și a indicațiilor geografice

Art. 14. — Cuantumul și termenele de plată a taxelor pentru protecția mărcilor și a indicațiilor geografice sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 15. — Pentru înregistrarea mărcilor și a indicațiilor geografice nu se aplică prevederile art. 2 și 3.

Art. 16. — Taxele pentru reînnoirea mărcii sau a indicației geografice, neplătite în termenul prevăzut de lege, pot fi

plătite ulterior, într-un termen de 6 luni de la expirarea protecției, cu o majorare de 50%.

Neplata acestor taxe până la expirarea termenului prevăzut la alineatul precedent are drept urmare decăderea titularului din drepturile ce decurg din înregistrarea unei mărci sau indicații geografice.

Taxe pentru înregistrarea desenelor și a modelelor industriale

Art. 17. — Cuantumul și termenele de plată a taxelor pentru protecția desenelor și a modelelor industriale sunt cele prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 18. — Pentru înregistrarea desenelor și a modelelor industriale se aplică numai reducerile prevăzute la art. 2 lit. b).

Nu se aplică reducerile prevăzute la alineatul precedent pentru taxele menționate la pct. 3, 4 și 8–13 din anexa nr. 3.

Neplata taxelor la termenele prevăzute în anexa nr. 3 atrage neefectuarea procedurii corespunzătoare.

Art. 19. — Taxele pentru menținerea în vigoare și pentru reînnoirea certificatului de desen sau de model industrial, neplătite în termenele prevăzute la pct. 7 și 8 din anexa nr. 3, pot fi plătite ulterior, în termen de 6 luni, cu o majorare de 50%.

Neplata acestor taxe până la expirarea termenului prevăzut la alineatul precedent are drept urmare decăderea titularului din drepturile ce decurg din înregistrarea unui desen sau model industrial.

Taxe pentru înregistrarea topografiilor de circuite integrate

Art. 20. — Cuantumul și termenele de plată a taxelor privind protecția topografiilor circuitelor integrate sunt cele prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 21. — Prevederile art. 2 și 3 nu se aplică pentru taxele prevăzute la pct. 6–10 din anexa nr. 4.

Art. 22. — Plata taxelor prevăzute la pct. 1–5 din anexa nr. 4 reprezintă una dintre condițiile legale de constituire a depozitului reglementar necesar înregistrării unei topografii; neplata acestor taxe în termenul prevăzut are ca efect respingerea de la înregistrare a topografiei.

Neplata taxelor prevăzute la pct. 6–10 din anexa nr. 4 are ca urmare neefectuarea activităților, cu toate consecințele care pot decurge conform legii.

Art. 23. — Taxele prevăzute în anexa nr. 4, încasate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, se restituie plătitorului, la cererea acestuia, dacă nu s-a început efectuarea lucrărilor pentru care au fost plătite, cu excepția taxelor prevăzute la pct. 1 și 2, care nu se restituie.

CAPITOLUL III

Regimul de utilizare a taxelor din domeniul proprietății industriale

Art. 24. — Încasările în lei și în valută, obținute ca urmare a aplicării prezentei ordonanțe, constituie venituri ale Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, care se gestionează și se utilizează în regim extrabugetar, în condițiile legii. Cheltuielile de funcționare și cheltuielile de investiții ale Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci se finanțează din veniturile extrabugetare realizate.

Pentru constituirea fondurilor necesare finanțării cheltuielilor de capital necesare consolidării și extinderii sediului Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, prin legile bugetare anuale se pot aloca fonduri de la bugetul de stat Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci. Sumele necheltuite la sfârșitul anului din alocațiile bugetare se varsă la bugetul de stat.

Art. 25. — Bugetul de venituri și cheltuieli al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci se întocmește anual potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor și se aprobă de directorul general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, cu avizul Ministerului Finanțelor.

Art. 26. — Disponibilitățile bănești în lei și în valută, existente la sfârșitul anului, după scăderea obligațiilor de plată și a încasărilor anticipate, se repartizează astfel:

a) o cotă de până la 50% pentru premierea personalului încadrat cu contract individual de muncă;

b) diferența se reportează și rămâne la dispoziția Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci și se utilizează în anul următor, potrivit destinațiilor aprobate prin bugetul de venituri și cheltuieli, în condițiile legii.

Art. 27. — Fondul de premiere se poate constitui și acorda lunar, conform legii, cu obligația încadrării în fondul anual aprobat prin bugetul de venituri și cheltuieli.

Criteriile și condițiile de acordare a premierilor prevăzute la art. 26 se stabilesc prin ordin al directorului general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

CAPITOLUL IV

Contravenții și sancțiuni

Art. 28. — Prestarea serviciilor prevăzute în prezenta ordonanță fără perceperea taxelor legale constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 500.000 lei.

Constatarea contravenției se face de către persoanele împuternicite de directorul general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

Prevederile alin. 1 se completează cu cele ale Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25–27.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 29. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 30. — Pentru procedurile și pentru menținerea în vigoare a titlurilor de protecție la care nu au fost plătite taxele până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe se datorează taxele prevăzute în anexele la prezenta ordonanță.

Art. 31. — În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va adopta o nouă hotărâre privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, ca urmare a funcționării acestuia în regim extrabugetar.

Art. 32. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, cu avizul Ministerului Finanțelor, poate elabora norme și poate emite ordine.

Art. 33. — Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă: Legea nr. 120/1992 privind taxele pentru

cererile de brevet de invenție și pentru brevetele de invenție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 8 ianuarie 1993; Hotărârea Guvernului nr. 274/1991 privind taxele cu privire la mărci de fabrică, de comerț și de serviciu, precum și la denumiri de origine a produselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 9 mai 1991; art. 28 și anexele nr. 1 și 2 din Legea nr. 129/1992 privind protecția desenelor și modelelor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 8 ianuarie 1993; art. 44—47 din Legea nr. 16/1995 privind protecția topografiilor circuitelor integrate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 9 martie 1995; Regula nr. 25 pct. (2)—(7), Regula nr. 26 pct. (4), Regula nr. 28 pct. (3) și Regula nr. 38 din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 152/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 aprilie 1992; art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 222/1995 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 19 aprilie 1995, precum și alte dispoziții legale contrare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Mircea Ciumara

București, 30 ianuarie 1998.

Nr. 41.

ANEXA Nr. 1

CUANTUMUL ȘI TERMENELE**privind plata taxelor pentru cererile de brevet de invenție și pentru brevetele de invenție**

Nr. crt.	Obiectul plății	Termenul de plată	Cuquantumul (lei)	Cuquantumul (\$)
0	1	2	3	4
1.	Înregistrarea cererii de brevet de invenție la O.S.I.M	3 luni de la data înregistrării	180.000	30
2.	Deschiderea fazei naționale a cererii internaționale	la deschiderea fazei naționale		

0	1	2	3	4
3.	Publicarea C.B.I. după 18 luni de la data depozitului sau, după caz, a priorității invocate și recunoscute	6 luni de la data depozitului sau 3 luni de la data invocării priorității recunoscute	300.000	50
4. a)	Publicarea cererii de brevet de invenție înainte cu 18 luni de la data depozitului sau priorității invocate și recunoscute	o dată cu solicitarea publicării	600.000	100
b)	Publicarea cererii de brevet de invenție după scoaterea din regimul „secret“ sau „nepublic“	în 3 luni de la data scoaterii din regimul la care a fost supusă	300.000	50
5. a)	Publicarea traducerii în limba română a unei cereri de brevet de invenție înregistrate internațional, pentru care s-a deschis faza națională în România, la 18 luni de la data deschiderii fazei naționale sau la 6 luni de la aceeași dată	3 luni de la data deschiderii fazei naționale	300.000	50
b)	Publicarea traducerii în limba română a unei cereri de brevet de invenție, înregistrată internațional, pentru care s-a deschis faza națională în România înainte de expirarea termenului de publicare legal	o dată cu solicitarea publicării	480.000	80
c)	Publicarea în limba română a revendicărilor din cererea de brevet de invenție european extinsă pentru România	o dată cu depunerea cererii	360.000	60
6. a)	Publicarea modificărilor aduse unei cereri de brevet de invenție înregistrate pe cale națională sau internațională pentru care s-a deschis faza națională o dată cu publicarea cererii	o dată cu depunerea modificărilor	60.000	10
b)	Publicarea în limba română a unei versiuni corectate a revendicărilor din cererea de brevet de invenție european exinse pentru România, care a fost publicată conform pct. 4. lit. c)	o dată cu solicitarea publicării	180.000	30
7.	Întocmirea și publicarea unui raport de documentare	18 luni de la data depozitului	600.000	100
8.	Întocmirea și publicarea unui raport de documentare pentru o cerere de brevet de invenție înregistrată internațional pentru care s-a deschis faza națională în România	18 luni de la data deschiderii fazei naționale	300.000	50

0	1	2	3	4
9.	Examinarea cererii de brevet de invenție și luarea hotărârii în termen de 18 luni de la data depozitului:	3 luni de la data depozitului		
	a) când descrierea, revendicările și desenele nu depășesc 20 de pagini, iar numărul revendicărilor nu este mai mare de 10		3.600.000	600
	b) pentru fiecare pagină de descriere, revendicări și desene în plus față de cele prevăzute la pct. a)		48.000	8
	c) pentru fiecare revendicare în plus față de cele prevăzute la pct. a)		90.000	15
10.	Examinarea cererii de brevet de invenție și luarea hotărârii în termen de 18 luni de la data plății:	după luna a 3-a și până în luna a 30-a inclusiv de la data depozitului, fără a se depăși un termen de 3 luni de la solicitarea în scris a examinării		
	a) când descrierea, revendicările și desenele nu depășesc 20 de pagini, iar numărul revendicărilor nu este mai mare de 10		2.400.000	400
	b) pentru fiecare pagină de descriere, revendicări și desene în plus față de cele prevăzute la lit. a)		30.000	5
	c) pentru fiecare revendicare în plus față de cele prevăzute la lit. a)		60.000	10
11.	Tipărirea descrierii, revendicărilor și desenelor și eliberarea brevetului de invenție care nu depășește 10 pagini — pentru fiecare pagină în plus	până în 12 luni de la data publicării hotărârii de acordare	600.000	100
			30.000	5
12.	Publicarea traducerii în limba română a fasciculului de brevet european extins, care nu depășește 10 pagini — pentru fiecare pagină în plus	o dată cu depunerea traducerii	600.000	100
			30.000	5
13.	Publicarea traducerii în limba română a revendicărilor modificate ale brevetului european extins, care nu depășește 10 pagini — pentru fiecare pagină în plus	o dată cu depunerea traducerii	300.000	
			30.000	5

0	1	2	3	4
14.	Contestație	o dată cu depunerea contestației	900.000	150
15.	Cererea de revocare	o dată cu depunerea cererii	1.800.000	300
16.	Invocarea unei priorități:			
	a) o dată cu înregistrarea cererii de brevet de invenție	3 luni de la data înregistrării cererii	300.000	50
	b) în cazul unei cereri internaționale pentru care s-a deschis faza națională în România	o dată cu deschiderea fazei naționale	300.000	50
	c) în termen de 2 luni de la data înregistrării cererii de brevet de invenție	3 luni de la data înregistrării	1.200.000	200
17.	Eliberarea unui certificat de prioritate	o dată cu depunerea cererii pentru eliberarea certificatului	1.200.000	20
18.	Transmiterea cererii internaționale de la O.S.I.M., ca oficiu receptor, la Biroul Internațional al OMPI	până în luna a 13-a de la data priorității	300.000	50
19.	Menținerea în regim „secret“ a unei cereri de brevet de invenție, pe câte o perioadă de un an	o dată cu înregistrarea solicitării acestui regim pentru primul an și, respectiv, cu o lună înainte de încheierea perioadei achitate, pentru fiecare dintre anii următori	600.000	100
20.	Menținerea în regim „nepublic“:			
	a) a unei cereri de brevet de invenție pe câte o perioadă de un an	o dată cu înregistrarea solicitării acestui regim pentru primul an și, respectiv, cu o lună înainte de încheierea perioadei achitate, pentru fiecare dintre anii următori	600.000	100
	b) a inventatorilor pe timp nelimitat	o dată cu înregistrarea acestui regim	300.000	50
21.	Menținerea în vigoare a brevetului de invenție pentru fiecare an de protecție începând cu data depozitului:	conform art. 12		
	— anul 1		300.000	50
	— anul 2		480.000	80
	— anul 3		660.000	110
	— anul 4		840.000	140
	— anul 5		1.020.000	170

0	1	2	3	4
	— anul 6		1.200.000	200
	— anul 7		1.320.000	220
	— anul 8		1.440.000	240
	— anul 9		1.560.000	260
	— anul 10		1.680.000	280
	— anul 11		1.800.000	300
	— anul 12		1.920.000	320
	— anul 13		2.040.000	340
	— anul 14		2.220.000	370
	— anul 15		2.400.000	400
	— anul 16		3.000.000	500
	— anul 17		3.000.000	500
	— anul 18		3.000.000	500
	— anul 19		3.000.000	500
	— anul 20		3.000.000	500
22.	Mentținerea în vigoare a brevetului de invenție de perfecționare:	același termen ca la pct. 20		
	a) pe perioada valabilității brevetului de invenție pe care o perfecționează			— 50% din taxa prevăzută la pct. 20 din prezenta anexă
	b) pe perioada de după încetarea valabilității brevetului de invenție pe care o perfecționează			— același quantum ca la pct. 20
23.	Revalidarea brevetului	o dată cu depunerea cererii de revalidare	1.800.000	300
24.	Completarea cererii de brevet de invenție:			
	a) depunerea ulterioară a revendicărilor și/sau desenelor	o dată cu depunerea	60.000	10
	b) depunerea traducerii în limba română	o dată cu depunerea	600.000	100
25.	Înregistrarea de modificări în situația juridică a cererii de brevet sau a brevetului de invenție:			
	a) cesiune, licență, succesiune legală sau testamentară		600.000	100
	b) rezilieri ale actelor prevăzute la lit. a)	o dată cu înregistrarea cesiunii, licenței sau succesiunii legale sau testamentare la O.S.I.M.	240.000	40
	c) alte modificări referitoare la actele încheiate prevăzute la lit. a), excluderea sau cooptarea unui inventator, nume, prenume, denumire sau adresă a unui solicitant, persoană îndreptățită, inventator sau titular, schimbarea mandatarului etc.	o dată cu înregistrarea actului din care reiese situația nou-creată	150.000	2

0	1	2	3	4
26.	Certificarea și eliberarea unui document oficial de tipul: adeverință, duplicat, copie	o dată cu înregistrarea solicitării	60.000	10
27.	Publicarea unei erate pentru înlăturarea erorilor datorate solicitantului, persoanei îndreptățite la eliberarea brevetului sau titularului	o dată cu înregistrarea solicitării	90.000	15

ANEXA Nr. 2

CUANTUMUL ȘI TERMENELE
privind plata taxelor pentru mărci și indicații geografice

Nr. crt.	Obiectul plății	Termenul de plată	Cuquantumul (lei)	Cuquantumul (\$)
0	1	2	3	4
1.	1.1	Înregistrarea și examinarea cererii de înregistrare a unei mărci individuale:	3 luni de la data depunerii la O.S.I.M. a cererii de înregistrare a mărcii individuale	
	a)	pentru o clasă de produse sau servicii		
		— alb-negru	720.000	120
		— color	1.200.000	200
	b)	pentru fiecare clasă suplimentară de produse și/sau servicii	300.000	50
	c)	pentru un element figurativ sau o marcă verbală cu o grafică specială	180.000	30
	1.2	Reînnoirea unei mărci individuale:	o dată cu depunerea cererii	
	a)	pentru o clasă de produse sau servicii		
		— alb-negru	720.000	120
		— color	1.200.000	200
	b)	pentru fiecare clasă suplimentară de produse și/sau servicii	300.000	50
	c)	pentru un element figurativ sau o marcă verbală cu o grafică specială	180.000	30
2.	2.1	Înregistrarea și examinarea cererii de înregistrare a unei mărci colective și de certificare:	3 luni de la data depunerii la O.S.I.M. a cererii de înregistrare a mărcii individuale	

0	1	2	3	4
	a) pentru o clasă de produse sau servicii			
	— alb-negru		2.400.000	400
	— color		3.000.000	500
	b) pentru fiecare clasă suplimentară de produse și/sau servicii		420.000	70
	c) pentru un element figurativ sau o marcă verbală cu o grafică specială		360.000	60
2.2	Reînnoirea unei mărci colective sau de certificare:	o dată cu depunerea cererii		
	a) pentru o clasă de produse sau servicii			
	— alb-negru		2.400.000	400
	— color		3.000.000	500
	b) pentru fiecare clasă suplimentară de produse și/sau servicii		420.000	60
	c) pentru un element figurativ sau o marcă verbală cu o grafică specială		360.000	60
3.	Solicitarea reînnoirii înregistrării unei mărci după expirarea duratei de protecție în curs	6 luni de la data expirării duratei de protecție în curs	Taxele prevăzute la pct. 1.2 și 2.2, cu o majorare de 50%	Taxele prevăzute la pct. 1.2 și 2.2, cu o majorare de 50%
4.	Invocarea priorității	3 luni de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii	300.000	50
5.	Eliberarea unui certificat de prioritate	o dată cu solicitarea eliberării certificatului	180.000	30
6.	Eliberarea unui certificat de înregistrare a mărcii	3 luni de la data publicării mărcii	300.000	50
7.	Eliberarea certificatului de reînnoire a înregistrării mărcii	o dată cu depunerea cererii de reînnoire a înregistrării mărcii	300.000	50
8.	Examinarea unei cereri de opoziție la înregistrarea unei mărci	o dată cu depunerea cererii de opoziție	180.000	30
9.	Acordarea solicitantului cererii de înregistrare a unui termen suplimentar de 3 luni pentru depunerea punctului de vedere, atunci când O.S.I.M. a notificat neîndeplinirea condițiilor pentru înregistrarea mărcii	o dată cu cererea de acordare a unui termen suplimentar de 3 luni	60.000	10
10.	Divizarea cererii inițiale de înregistrare a mărcii	3 luni de la data solicitării divizării cererii	300.000	50

0	1	2	3	4
11.	Reclasificarea listei de produse și/sau servicii pentru care se solicită înregistrarea mărcii	3 luni de la data depunerii cererii	180.000	30
12.	Examinarea unei contestații	o dată cu depunerea contestației	900.000	150
13.	Înregistrarea unei modificări în situația juridică a mărcii:	o dată cu depunerea cererii de înscriere a modificării		
	a) cesiuni, licențe		600.000	100
	b) cu privire la numele, denumirea sau adresa titularului		150.000	25
	c) alte modificări		150.000	25
14.	Eliberarea de adeverințe, duplicate, copii sau alte acte legate de situația juridică a unei mărci	o dată cu depunerea solicitării	60.000	10
15.	Înregistrarea unei indicații geografice	o dată cu depunerea cererii de înregistrare a indicației geografice	2.400.000	400
16.	Eliberarea certificatului de înregistrare a unei indicații geografice	2 luni de la data publicării indicației geografice în BOPI	300.000	50
17.	Reînnoirea duratei de utilizare a unei indicații geografice	o dată cu depunerea cererii de reînnoire	2.400.000	400
18.	Reclasificarea listei de produse pentru care se solicită înregistrarea unei indicații geografice	o dată cu depunerea cererii	180.000	30

ANEXA Nr. 3

CUANTUMUL ȘI TERMENELE
privind plata taxelor pentru desenele și modelele industriale

Nr. crt.	Obiectul plății	Termenul de plată	Cuquantumul (lei)	Cuquantumul (\$)
0	1	2	3	4
1.	Înregistrarea cererii în Registrul național al cererilor depuse:	o dată cu depunerea cererii		
	a) pentru primul desen/model		180.000	30
	b) pentru fiecare desen/model suplimentar		30.000	10
2.	Publicarea desenului sau a modelului:	o lună de la depunerea cererii		
	a) pentru fiecare figură, în spațiu standard (6 X 6 cm), alb-negru;		120.000	20

0	1	2	3	4
	b) pentru fiecare figură, în spațiu standard (6 X 6 cm), în culori		600.000	100
	c) pentru elementele caracteristice (maximum 30 de cuvinte)		60.000	10
3.	Amânarea publicării	o dată cu depunerea cererii	120.000	20
4.	Invocarea priorității	3 luni de la depunerea cererii de invocare a priorității	120.000	20
5.	Examinarea cererii de înregistrare:	o lună de la publicarea cererii		
	a) pentru primul desen/model		300.000	50
	b) pentru fiecare desen/model suplimentar		60.000	10
6.	Eliberarea certificatului de înregistrare:	o lună de la comunicarea hotărârii de admitere		
	a) pentru 1—20 desene/modele		120.000	20
	b) pentru 21—50 desene/modele		180.000	30
	c) pentru 51—100 desene/modele		300.000	50
7.	Mentținerea în vigoare a certificatului de înregistrare pentru fiecare an de protecție, pe primii 5 ani:	o lună de la comunicarea hotărârii de admitere a cererii, pentru primii 2 ani, și apoi în prima lună a fiecărui an		
	a) pentru 1—20 desene/modele		120.000	20
	b) pentru 21—50 desene/modele		150.000	25
	c) pentru 51—100 desene/modele		180.000	30
8.	Reînnoirea certificatului de înregistrare pentru fiecare an de protecție:	prima lună a fiecărui an de protecție		
	a) pentru 1—20 desene/modele		120.000	20
	b) pentru 21—50 desene/modele		150.000	25
	c) pentru 51—100 desene/modele		180.000	30
9.	Examinarea unei contestații	o dată cu depunerea cererii	900.000	150
10.	Examinarea unei obiecții la înregistrarea desenului/modelului	o dată cu depunerea cererii	180.000	30
11.	Revalidarea certificatului de înregistrare a desenului/modelului	o dată cu depunerea cererii	600.000	100
12.	Înregistrarea de modificări în situația juridică a cererii sau a certificatului de înregistrare:	o dată cu înregistrarea solicitării		
	a) cesiune, licență		180.000	30
	b) alte modificări		60.000	10
13.	Eliberare de acte, adevărințe, duplicat, copii certificate, extras din registru	o dată cu înregistrarea solicitării	60.000	10

C U A N T U M U L Ş I T E R M E N E L E
privind plata taxelor pentru topografiile circuitelor integrate

Nr. crt.	Obiectul plăţii	Termenul de plată	Cuquantumul (lei)	Cuquantumul (\$)
0	1	2	3	4
1.	Depunerea cererii de înregistrare a unei topografii	o dată cu depunerea cererii sau în termen de 2 luni de la data notificării neefectuării plăţii	180.000	30
2.	Examinarea cererii de înregistrare a unei topografii	o dată cu depunerea cererii sau în termen de 2 luni de la data notificării neefectuării plăţii	600.000	100
3.	Înregistrarea unei topografii	o dată cu depunerea cererii sau în termen de 2 luni de la data notificării neefectuării plăţii	1.800.000	300
4.	Publicarea înregistrării unei topografii	o dată cu depunerea cererii sau în termen de 2 luni de la data notificării neefectuării plăţii	90.000	15
5.	Eliberarea unui certificat de înregistrare	o dată cu depunerea cererii sau în termen de 2 luni de la data notificării neefectuării plăţii	90.000	15
6.	Examinarea unei contestaţii	o dată cu depunerea	600.000	100
7.	Înregistrarea de modificări în situaţia juridică a cererii sau a certificatului de înregistrare:	o dată cu înregistrarea solicitării		
	a) cesiune, licenţă		600.000	100
	b) alte modificări		150.000	25
8.	Consultarea documentaţiei publice din depozitul reglementar	o dată cu înregistrarea solicitării	60.000	10
9.	Eliberarea unei copii certificate de pe documentele publice din depozitul reglementar sau de pe file ale Registrului naţional al topografiilor	o dată cu înregistrarea solicitării	60.000	10

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,30—15,00, iar vinerea, între orele 8,30—13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1998, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 312.51.09), GEMINA PRES — S.R.L. (telefon/fax 628.58.49), PERMI IMPEX — S.R.L. Râmnicu Vâlcea (telefon 050/74.17.28), TOTAL PRESS — S.R.L. (tel. 650.47.90; 650.44.75; fax 659.63.50) și ARION — S.R.L. Drobeta-Turnu Severin (tel./fax 052/22.27.25), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500.000	125.000	137.500	151.250	166.375
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 de pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	160.000	40.000	40.000	40.000	40.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	515.000	128.750	128.750	128.750	128.750
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	960.000	240.000	240.000	240.000	240.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	180.000	45.000	45.000	45.000	45.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	750.000	187.500	187.500	187.500	187.500
7.	Colecția Legislația României	150.000	37.500	41.250	45.400	49.950
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	320.000	80.000	88.000	96.800	106.500
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	200.000	50.000	50.000	50.000	50.000

• Pentru abonamente la Monitorul Oficial al României, Partea a V-a — publicarea contractelor colective de muncă pe ramură — se fac rezervări la principalii difuzori, urmând ca recuperarea contravalorii publicației să se efectueze prin rambursare, pe măsura primirii publicației.

Foarte important!

Abonamentul vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.